

утихнѣло. Надъ града самъ и тамъ се рисовала червената свѣтлина на пожара, а на небосклона едвамъ са задавалъ сребърния сѣрпъ на новия мѣсяцъ. Срѣднощъ. Надъ едвамъ що утихнѣлото поле на боя не са чувало друго освѣнъ стенанията на тежко раненитѣ.

Презъ нощъта били направени распореждания за штурма (юриша) на Никополь като са разсѣмне. Въ 11 часа презъ нощъта шестъ роты турска пѣхота са опитали да избѣгнѣтъ изъ Никополь къмъ Плевень, но Русситѣ ги върнѣли назадъ. Подиръ нѣколко време Турцитѣ са опитали още веднѣжъ да излѣзатъ изъ Никополь. И пакъ русскитѣ топове отбили това опитвание; а когато една цѣпь само погнѣла Турцитѣ, не само ги обѣрнѣлъ въ бѣгъ, но и зела отъ тѣхъ цѣлъ обозъ съ едно египетско знаме. Сетнѣ нѣколко казашки сотни гонили неприятела до съвършено распрѣсване, окончателно го нестребили, зели всичкия му обозъ съ храна и военни потреби, съ двѣ знамена и единъ круповски топъ.

Разсѣмнѣло са. Генералъ-лейтенантъ Криденеръ са приближилъ противъ вратата на никополската крѣпостъ. На най-блиската кула стърчала тоетка съ бѣла кърпа. При вратата изъ една дупка искочилъ турски бинѣ-башия и като хвърлилъ феса си въ трапа, извикалъ: *аманъ!* и зель да маха съ бѣла кърпа. Нѣколко стрѣлци преминѣли презъ вала и отворили вратата. *Укрѣпленния градъ Никополь са предалъ безусловно.* Всички Турци въ Никополь побързали да натрупатъ на една камара своето орѣжие. Влѣзла въ крепостъта и часть руска войска. Обезорѣжения аскеръ зель да излазя изъ крѣпостъта като минавалъ по край Криденера. Началника на никополския гарнизонъ Мустафа-Хассанъ паша, человѣкъ съ ереденъ рѣстъ, широка и голѣма брада и изразително лице, възсѣднѣлъ на конь, приближилъ са при генерала Криденера и попиталъ чрезъ